

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ringstilhænger, vi har i dette Land, er Hr. Halfdan Hendriksen, som vistnok har gennemført de fleste Produktionsreguleringer — at Axel Kristensen i sin Ministertid fulgte godt med, er en anden Sag, maaske kunde han ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Definition betegnes som Socialiseringstilhænger. Efter at have faaet denne Definition, som jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, der har gennemtænkt Sagen grundigt, vil kunne give meget klart paa staaende Fod, vil jeg spørge: Hvilken af disse Socialiseringsforanstaltninger kan gennemføres uden det høje Tings Vedtagelse? Som jeg allerede har hævdedet, vil ingen kunne gennemføres, uden at være vedtaget i dette høje Ting, hvorfor jeg stadig maa hævde, at alle disse Problemer intet har med Bemyndigelseslovgivningen at gøre. Jeg forstod nærmest, at det ærede Medlem vilde hævde, at jeg i Kraft af de Bemyndigelser, jeg som Handelsminister har, har rig Lejlighed til at smugle Socialisering ind ad Køkkendøren. Jeg vil gerne have et klart Svar fra det ærede Medlem paa, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre. Jeg synes, at det ærede Medlem her skylder at give et klart Svar, i hvilket han konkret og præcist gør opmærksom paa, hvilke Farer, som det ærede Medlem vil kalde det, der kunde foreligge i saa Henseende, idet jeg finder det meget forkert, at man under en Debat i Rigsdagen spreder Taagetale om disse Ting paa en saadan Maade, at det hensætter en større eller mindre Del af Erhvervene i Usikkerhed over for, hvad der kunde ske. Ansvar for, at dette kan hændes, ligger paa det ærede Medlems Skuldre, og jeg maa derfor bede det ærede Medlem klart og præcist angive, hvilke konkrete Foranstaltninger der kan være Tale om.

Det ærede Medlem ønskede Besked om, hvad der var min Opfattelse af Administrationen, specielt ønskede det ærede Medlem at vide, hvorvidt jeg mente mig i Stand til nu at gennemføre de administrative Krav, jeg tidligere i min Egenskab af Kontorchef i Arbejderbevægelsens Erhvervsraad har gjort mig til Talsmand for. Det ærede Medlem har paa Forhaand undersøgt Sagen og kunde fortælle, at jeg kunde gennemføre alle disse Krav, dels uden at blinke og dels uden at spørge Rigsdagen, uden at staa til politisk Ansvar over for Tinget — jeg tror, det var den Vending, det ærede Medlem brugte. Dette med Blinkningen kan vi springe over, men det andet forekommer mig ejendommeligt. Jeg ved ikke, hvilke Handlinger en Minister i et demokratisk

Land kan foretage uden stedse at maatte staa til politisk Ansvar over for den lovgivende Forsamling.

Men det ærede Medlem ønskede at gøre nærmere Rede for, hvad han tænkte paa, og gjorde mig i den Anledning den Ære at henvise til forskellige Produkter, som jeg enten selv har skrevet, eller som er udkommet i Forbindelse med den Erhvervsorganisation, jeg har staaet som daglig Leder af. Naar det ærede Medlem henviser til min Bog „Krigsøkonomi og Efterkrigsøkonomi“ takker jeg for det; det er en god Reklame. Desværre er Bogen udsolgt i alle tre Oplag, og jeg er stærkt i Tvivl om, at det vil være muligt at fremskaffe flere. Desuden henviste det ærede Medlem til nogle Udtalelser, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad havde fremsat i sin økonomiske Oversigt for 1946. Det ærede Medlem peger her paa, at Erhvervsraadet har givet Udtryk for, at Arbejderbevægelsen er imod det saakaldte konservative Princip, og ønsker nu at faa at vide, om jeg ogsaa er det. Jeg kan sige, at det forekommer mig, at de Tildelingsregler, man hidtil har anvendt, og som er af en meget stiv, uelastisk Karakter, som har bundet Fordelingsgrundlagene fast til Forhold, der herskede i en mere eller mindre fjern Fortid, hvor de erhvervsøkonomiske Forhold var anderledes, end de er nu, i stort Omfang maa siges at have virket uheldigt. Jeg ved, at udstrakte Kredse inden for Erhvervslivet er helt enige med mig i denne Betragtning, og jeg tror, at et Forsøg fra Handelsministeriets Side paa at reformere disse Tildelingsgrundlag, disse stive Tildelingsregler, vil blive mødt med Tilslutning fra store Dele af Erhvervslivet.

Man kan spørge: er Handelsministeren her nu ikke ude paa noget, hvor han er i direkte Modstrid med Folketingets Flertal og derfor ude paa nogle af disse farlige Ting, som det ærede Medlem i sin Tale hentydede til? Her maa jeg dog sige, at jeg føler mig i den allerbedste Overensstemmelse med Rigsdagen. Jeg kan henvise til den Udvalgsbetænkning, som blev afgivet den 5. Marts 1947 af Folketingets Udvalg, nedsat i Forbindelse med Forslag til Lov om Forlængelse af den Lov, vi skulde tale om her i Dag, nemlig Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger. Her udtaler Udvalget, at Udvalget er enig i, at Princippet: Varen følger Mærkerne, frembringer en sund, naturlig Konkurrence. Dets Gennemførelse vil paa mange Maader volde Vanskeligheder, men Udvalget henstiller, at man saa vidt muligt efterhaanden anvender dette Princip. Dette turde jo ramme Kærnen i Sagen, og denne